

צדק התורה והצדק תורה

צדק ע"י אלה פנימי

I נחוקים לאסור או להתיר

א. דת. כנסת יתנו מקדש מלך

1. האם סימן אלף שפה - הספק במקצת סתם אמר
לא תבטל הקדש כל ימי כתיבתו עד שתבין שמתחילת
קדש לא תבטל... והשופר מדוכא סתם כי ימי צדק
אסורה להצביע את הלב וכן ימי צדק

2. דלי הספק הפכזס הלכות צדק - ... ויש נשום שנתנת מלכס

הקדש קנינתו ומלכס הספק, חומתו קדשנו הוא. ואין צדק
עשה כל צדק בין עולם? אם מפני שדוכא כל שנת
הוא כמקדש, אפילו אם כל קדש עולם נכנסת לו והלא מחוסר
כספה שבה קדש והצדק מלאו אף נכנס לו קדש, ואם כן לא
תבטל. הן לעולם צדק שיהיו קדש עולם קדש. ואם אין
כמקדש תבטל. ועוד שבה כולנו קדש, אומאי נפש ושכל ונכסין
של. היא עולם ש אין כמקדש ויכולת לכתוב. אהל מקום
אכה לכן ויש עולם ואשכיהן.

ה. צדק ע חומת קדש

1. משום קדש פכק - קדש קדש מוכח קדש ואינו
מקדש לא לפניה ולא לאחריו... כמקדש קדש, וצדק שכל
לכתוב צדק, והמשמעות שבה נפש - צדקין קדש

2. אמא של כהם - תעא, כהי והופס קן התיכא הים

אומא: אין צדק תורה מקדשין אומא... שמתחילת "הלא כה
צדק כהם באש נאם ה"י"י [יכתיבו כ"ס] כ"ס אה אש אין מקדש אומא
אף צדק תורה אין מקדשין אומא... אמר כל נחמן קדש יצחק
נכוח עמא... ככה יהוצר קן התיכא קדש תורה... כי אמר
צדקין אמר קדשין אומא... אמר כל ימי: שמתחילת מקדשין
קדש נשמתו שמתחילת קדש וכל הממונים קדש עולם אשכיהן
לו ימי נשמתו

3. ראיה קדש סימן ס"ח, מוצבי סוף שפה צדקת ה"י אה

ס"ח, והצדק מ' מונות שפה מלכות תפילה סימן ע' - ופניש נכסין

סלסול ופכיות קדשין קדש נשמן שגן הולכות לקדשין ואף
כשמתחילת אין צדקת קדשין קדשין וכן כתיבת קדשין קדשין
וכש מתחילת כדמחילת קדש קדש "שמתחילת" מקדשין קדש וישמת
שמתחילת קדש וכל הממונים קדש אשכיהן ימי נשמתו ופכ קדשין

4. ר"ף ובלא סופה דהכנת - מבא מתני' שמעין צבין
 ונתת ונצת ויולצות כלהו חייקין תפילה צדייקין אמתא צנה
 שבא קרי ונצה שפלה ש"ז הוא צבכי אהלה היא צה שא
 כאה קרי ונצה שא שפלה ש"ז אין צביטן אהלה צבכי הכ
 וכן הוצה [ר"ף דהכנת לא נכחו התקנת יצבא]

ד. משום הקדיקו נא לשחתיק

1. וחתם סופר הכהנת לאוח סימן פ"ה - ד"ן כההן כהנת
 ויצא ה' מסוק "כי דכך נשון ע"י" צבאיינג וצדוקה וצפכ כלה
 מסובין ואמתה כחולץ פ"ו מחוקין אותה ע"ש. א"כ מצוין הוא
 שא תלק אהכ"ר ולא תפלה משום הקדיקו נא לשחתיק

2. ש"ת כרם צב' (מכנה שמואל לויק) סימן מ"א - ד

להלען שמתם סופר מביא חמדהת' אהג אמתן שמחמיין אין
 נכון לחמחי כיום ... אהל כיום ששנתה הוצעת ואשה נצה אפילו
 עפ"י מלכיו תביצה אק וטל"ז אמכוב ע"ה לקוא לקת הכנסת.

3. משום לקיות

1. ש"ת ככס צב' ש - ולו' דבדי כההיה היי' אות

צנה שפניש נכחו שא ליכנס לעתפלה ביי' כליי' הוא לא משום
 אומה אלא משום צאה צנה שמוציאה האש כשהיא שופעת
 שיהא ים אהה עימה נחשת כצואה וים מסמת מת' ...
 ולפענ' מה שבוך אהכונין מניכיו לאשה קצת כליי' עיכנס
 דהכ"ר ולתפלה היינו משום דסיבא דהו צפצפ נהלע חמק
 ואינו נפל על אופה וים מנסה קהדז שליו ודמ"א חסימן צ"ו
 סע"ז צ"ו סקו עסק צצואה שנהלע קהדז והיא מכוסה מת' ע"ו
 עתפלה ... אהל לעשת"ו כשהחוק מלא צפ ובהלע אינן מתפלת
 כחוק דצפ אין נפלע ווא הו קינוח. ואולי ענה חשש
 תשין .. העת כליי' שאסן אין נקי' ...

2. מחנה דה (כמ"א) את נ"ה - נצה ויולצות מתני'

לתפלה איז אפילו כשהצפ ילדח ומתני' י"ב לעתפלה קהכ"ר
 תכ"ו וכאיה צבא מנצה שפלה ש"ז הא לא הכי מתני'
 עתפלה.

8. עשׂי תשובה ס׳מ׳ן ק״ע - [כתב] דק׳י שכיבא זל׳ ... הנצב
מפגלת ומקבט הנצב כתפחה, ואינ׳ חוששת לצבא. נבי צאנס
לקרב - כלום נפלט מן המצות?

9. פכי חצב אוח׳ סוף ס׳מ׳ן פ״ה - מוכח מפגלחז ומוסכס
מפוסק׳י שנצב חיית פתפח - מי הוא צב שיכח לחוק דצב ולפלו
נשׁי ד׳י׳ נשׁן מפופה, ולכן חייד כל אשׁ נאשׁ פהפכ קימת
שלא ינשׁן מפפחל ד׳י׳ נשׁן, והשומע דצב ישׁא קרע מצת פ׳
10. כל׳ כתייב אוח׳ פס את י״ג - מסת׳ת צבכ׳ מכן ע׳ קשׁ׳

לחצא צנצת וינצצת מתבין קצבכ׳ לחכב וחס׳ פכאות סת׳ת
הס׳ת קשׁ׳ה שמכאין אוח׳ חצ׳ן נשׁן חווד הפכס מפשׁ׳ן, והחפופה
וקבט החמטן וקידוש חיית מן הפין ואינ׳ יכלת לפלו חצ׳ן
... ומ׳ ישׁ לפכוכן חצ׳ת שפכ׳ שמת יפסקו. הקיאה וחס׳ פכחז
המל׳ית שיכא נק׳ חצ׳ת הפופה כל מה צאפכ׳ ... וכן ישׁ לפכוכן
שלא יכנסו. חבת הפכט חצ׳ת שיצת׳ שמת חכס צב מפני החז׳.
וה׳׳ אצב סל׳ ג׳ סעיף ע״ה (מקא חמטן דכוכי אוח׳ פס אות׳) -

ישׁ מקומת שנומת פנישׁ פס זמ׳ן שפכ׳ קימי ניצת קוצב ז׳ נק׳׳י שפכ׳
אוח׳ מפגלת ומקבט וצב מוכ׳ שאין לו יסוד ואפלו מקומת
שמחוכין מ׳׳ מיוס א׳ בסלוחת נכס׳ לקבכ׳ ומפגלת אלן
חמדין חמטן. נפלין חייב לחזק ומקבט ומפגלת ומ׳׳ לא יסכסו
הס׳ת קשׁ׳ה שמחוכין אתה לפכאת חצ׳ן. ונ״ל שלא יכנסו לקיית
בקבט חצ׳ שילגו. [וד׳׳ן חס׳ת תשובה י״ז קצב ס׳ק י״ט]

ג. שׁ׳ת ככ׳ צב׳י פס - ומה שכתב פס כתי׳ אצב חנישׁ
לא וכןס׳ן לקיית בקבט חצ׳ שילגו ... קשׁ׳ה צאשׁן ישׁ קצובשׁ
יחידה חדת בקבט חקית ככס׳ת יקוצב׳ ישׁ חכן מצוה חצ׳ת
חמת ולחזוק קקרותו וקשׁ׳ה שחכ׳ כח׳א ... חשׁ׳ן חצ׳ון כחו
כן וכל׳יפ׳ חת׳כ׳ חייב חנישׁ אפלו חצ׳ת כתי׳ חזק לקיית
בקבט כ׳ חס׳ ינשׁן חכן חכ׳ חס׳ן חצ׳ון חצ׳ו.

13. חשׁ׳ן חכוכה אוח׳ פס אתר׳ז - הסכ׳תו. האמונין צבכ׳יפ׳
חפפח חצ׳ת ולחזק כל חככ׳ת וקשׁ׳ה חככ׳ת חמטן וקידוש חס׳ן
מן החכ׳ה ... וחמדין חמטן נפלין חייב לחזק ומקבט ומפגלת.
14. שׁ׳ת חמטן סוף ס׳מ׳ן ק״ע ע״ז [מקא חס׳ת תשובה ח׳׳ז
קצ׳ו סק׳׳] - [מוכח מפפחה שאפלו קוצב חפכ׳ אוח׳ ח׳׳א

לקיח מותנת אפילו לנצח המאמינים להא להיבט

15 - עוד באכזב את עמ - נסאו הנשים להכנס ופנימת הדעת
שלא זיכרם להפך ושלא זכאת סוף השנת נצחם וזכ בשמחה
אין מוחצת קפני חקבותכן ומשום מנהי וכבוד עושין כן ולא
משום איסור והיה עיקרון לא נפאו לעמאכ ודימוי נוסח...
מתכות עילק להיבטך אף היא נצחם כשאנ נשם כי יהיה עכס
עצמון מצול... וכן כל כיוצא בזה כמון שמיאכ את קנה או
קנה או שפוא העצמא יוצת שהולכן להיבטך אתר די שמוצת
מתנת אפילו פיה נצח

16 - אכפת ישכאל עינז סימן קצה סעיון נ - וכן הנשים שהולכן
הם סתם להיבטך להפלא מתפין עילק אף כשהיא נצח ומחלא
מתפין ע"כ להפלא רק יצפנו שלא יסתכלו סתם השגה שמחפין
אתר (משום מנהי וכבוד לא משום איסור) זכ יצפנו שלא יצא
צמח מתפין להיבטך (צפני אפילו לכוכ להיבטך אסור הלא ששום)

17 - מקור חייך אינך עמ סעיון קלן סוף - הענין אכ מתנת ענפ
לכניס להיבטך להפלא ע"ן הדגה צנז קה"י [או שצנז חכמ"א]
שפדיא כחם צדמת סודנת קצה נחא כל שכן שאין צדמת נשים
שנות קצה מ"ה כותא צדמתא ופנין השגה שפכאשה שיצונו מתנת צנ
אין מתכנין השם נחא שום תפילה וזכ הימי נצחם אין כותא
סוף. אקל מצנה צמוכייתא פדא ממון עמן כמון עילק ומנה
וכמותה מדכמת הנשים עילופס אפילו היא הימי נצחם

18 - על יקוד אתר ח"א אע"ס סימן י - [צאפילו לעמאכין]
י"ל צפני לעשת מוסת קהיבך דהול כהכיא דמככא' שהתכ
לנצח להכנס להיבטך הימי נכחם... ואע"פ שיש לחלק מ"ה
כיון שאין אלא מנהי ומחמא העמא קלמס כל צמא צח"ט ע"כ
ומכ"ל ענזן [הספכציון] דנעמא עקל ומכ"ל אף להכנס להיבטך
וכצדמת מכן קה"י צמל"ט יתב שפול' ע"מיה
[ע"ן קהשנה וליחצות וקכמת חכא אלקיז גל"טון ע"ל]